

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Уж 57/11
25.08.2011. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Власте Јовановић, чланова већа, са саветником суда Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући по жалби Д.Р. из Т, ..., против пресуде Вишег прекршајног суда 11-Прж.бр.36206/11 од 04.05.2011. године, у предмету прекршајном, у нејавној седници већа одржаној дана 25.08.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Жалба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Поднетом жалбом жалилац побија законитост пресуде Вишег прекршајног суда 11-Прж.бр.36206/11 од 04.05.2011. године, којом је одбијена његова жалба и потврђена пресуда Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење суда у Љигу Пр.бр.24220/10 од 12.10.2010. године, којом је окривљени Д.Р из Т. оглашен кривим за прекршај из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара и изречена му је заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од три месеца и изречено му је 6 казних поена.

У поступку претходног испитивања поднете жалбе, Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

Одредбама члана 228. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09), који је у примени у време подношења жалбе, прописано је да се против пресуде прекршајног суда може изјавити жалба Вишем прекршајном суду, а против решења органа управе месно надлежном прекршајном суду, те да се жалба предаје суду, односно органу управе који је донео првостепену одлуку. Одредбама чл. 249. до 269. истог Закона прописани су ванредни правни лекови против правноснажне прекршајне одлуке и то понављање прекршајног поступка и захтев за заштиту законитости. Одредбом члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), који се примењује од 01.01.2010. године, прописано је да Врховни касациони суд одлучује о ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије и у другим стварима одређеним законом.

Из наведених одредби Закона о прекршајима и Закона о уређењу судова произилази да се жалба, као редовни правни лек, може изјавити само против првостепене прекршајне одлуке и да жалба није прописана као правни лек којим се пред Врховним касационим судом може побијати правноснажна прекршајна одлука. Имајући у виду да је Д.Р. из Т. Врховном касационом суду дана 04.08.2011. године поднео жалбу против правноснажне прекршајне одлуке, а не неко од Законом о прекршајима прописаних ванредних правних средстава, то је суд на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и наведених одредаба Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.